

[Finansministeren.]

her foreligger til Forhandling, herefter maa anses for givet.

Det ærede Medlem Hr. Bækgaard var inde paa, at det var uheldigt, om en Skatteordning var indrettet saaledes, at der kan fremkomme en Tilvækst til Skatten, som er større end den Tilvækst i Indkomsten, som har bevirket det sidste Tillæg til Skatten. — saaledes opfattede jeg det ærede Medlems Betæneligheder. Saa vidt jeg ved, kan dette paa Grund af den stærkt stigende Progression i vore almindelige Skatteregler allerede ske efter de hidtidige Skattelove. Man har været inde paa helt at forhindre det, men det giver saa vanskelige — jeg havde nær sagt matematiske Regler, at man af praktiske Grunde har opgivet det. At det kan ske ogsaa efter Reglerne i det foreliggende Lovforslag om en ekstraordinær Krigskonjunkturskat, vil jeg ingenlunde benægte, men det vil utvivlsomt kun kunne ske i ganske enkelte Tilfælde, hvad jeg tror det ærede Medlem ogsaa var inde paa; nemlig naar Indtægten er stærkt stigende, og saavel den almindelige Merindkomstskat som Krigskonjunkturskatten er eksorbitant stor. Det ærede Medlem anbefalede en fordomsfri Undersøgelse af hele Brugsforeningskatteproblemet, og det Synspunkt kan jeg slutte mig til. Jeg forstaar det ærede Medlem saaledes — og ogsaa andre ærede Medlemmer, der har talt om dette Spørgsmaal —, at de er enige med mig i, at nogen Kombination mellem denne Lejlighedslov, som jeg kaldte den ved Fremsættelsen, og det principielle Spørgsmaal om Brugsforeningsbeskatning er der i og for sig ingen, der ønsker at tilvejebringe.

Det ærede Medlem Hr. Stein var inde paa Spørgsmaalet om krigskonjunkturprægede Merindtægter og almindelige Merindtægter og citerede en Udtalelse, som jeg havde fremsat i Folketinget. Jeg har den ikke ved Haanden, men jeg er i hvert Fald overbevist om, at de Udtalelser, jeg har fremsat saavel i Folketinget som andetsteds, stemmer nøje overens med de Synspunkter, jeg har givet Udtryk for i den Redegørelse, der findes optrykt som Bilag 1 til Folketingsudvalgets Betænkning. Thi der har for mig ingen Tvivl været om denne Sags principielle Karakter, hverken paa det ene eller det andet Tidspunkt. De Synspunkter, efter hvilke Lovforslaget er udarbejdet, og de Synspunkter, jeg har fremsat ved forskellige Udkasts Behandling i Samarbejdsudvalget, svarer ganske til de Udtalelser, jeg efter Ønske fra det paa-gældende Folketingsudvalg har nedfældet

i den Redegørelse, som jeg har henvist til. Jeg vil indrømme over for det ærede Medlem som over for andre ærede Medlemmer, der har talt om dette Spørgsmaal, bl. a. det ærede Medlem Hr. Stensballe, at det er vanskelige Afgørelser, der kommer til at foreligge. Det viser sig i vort Naboland Sverige, hvor man i Praksis har arbejdet længere med denne Adskillelse end vi, at der staar man over for meget betydende Vanskeligheder. Man har udformet forskellige Reglementer, usædvanlig fint udformede, som alle svenske Skattebestemmelser er, men i Virkeligheden af den Beskaffenhed, at man maa sige, at Vanskeligheder er der forbundet med en saadan Optrækning af Linien mellem almindelige Merindtægter og krigskonjunkturprægede Indtægter. Der er ganske vist stillet det Krav til mig flere Gange og nu ogsaa her i Dag i dette høje Ting, at man skulde gaa til en positiv Udformning af Bestemmelserne, saa at det positivt bestemtes, hvad der er Krigskonjunkturindtægter, men ingen — hverken i den danske Presse, paa Rigsdagen eller paa anden Maade — har givet noget Fingerpeg om, hvordan saadanne positive Kriterier skulde stilles op. Man har sagt, at de fandtes i den svenske Krigskonjunkturskatte Lovgivning; men det gør de ikke, man gaar i Virkeligheden i den svenske Lovgivning om disse Spørgsmaal ganske den samme Vej, som vi gaar i det Forslag, der her er til Behandling.

Jeg indrømmer, at man fra svensk Side i selve Krigskonjunkturskatte loven for 1942, og sandsynligvis ogsaa i den for 1943, nævner de Omraader: Erhvervsvirksomheder, fast Ejendom, Skovbrug, Landbrug o. s. v., som omfattes af Bestemmelserne, men dette er ikke et positivt Bidrag til at optrække Linien mellem almindelige Merindtægter og krigskonjunkturprægede Indtægter, thi i Virkeligheden har man ved hele den svenske Lovgivning kun undtaget fra disse Bestemmelers Anvendelse almindelige Lønningsmodtagere, og selv der er der en Undtagelse, om jeg saa maa sige, fra Undtagelsen, i de Tantiører og lignende Vederlag, der er inde under Krigskonjunkturbeskatningen. Men ellers er det i Sverige ligesom efter dette Forslag Udgangspunktet, at Skatteyderen selv skal føre Beviset for, at hans Merindtægt ikke er krigskonjunkturpræget. At man der gør det forud for Skatteligningen i højere Grad end efter Forslaget her, er rigtigt, og det er selvfølgelig heldigt, men det hænger igen sammen med, at den svenske Skatteligning er ordnet paa en helt anden Maade end her; man har et stort Admini-